

Zbierka piesní

pre klasickú gitaru a spev

Orfeova pieseň op. 9

©® Svätošlav Hamaliar 2017

Všetky autorské práva sú vyhradené.

www.hamaliar.com

www.youtube.com/c/SvatoslavHamaliar

fb.com/svato.hamaliar

Verzia 4.11.2017

Pieseň mojej duše

Pre 10 strunnú gitaru a spev
ladenie: 10=A, 9=H, 8=C, 7=D
6,5,4,3,2,1 = E,A,D,g,h,e

Svatoslav Hamaliar

4-5.12.2015

0,5,4,3,2,1 = E,A,D,G,B,E **4-5.12.2015**

Spev **Guitar**

Spev

Guitar

4

6

9

9

2

11

ob - la - ky - zra - zu spie - va - jú ked' o - či za - vie - ra spá - nok

11

Sólo

14

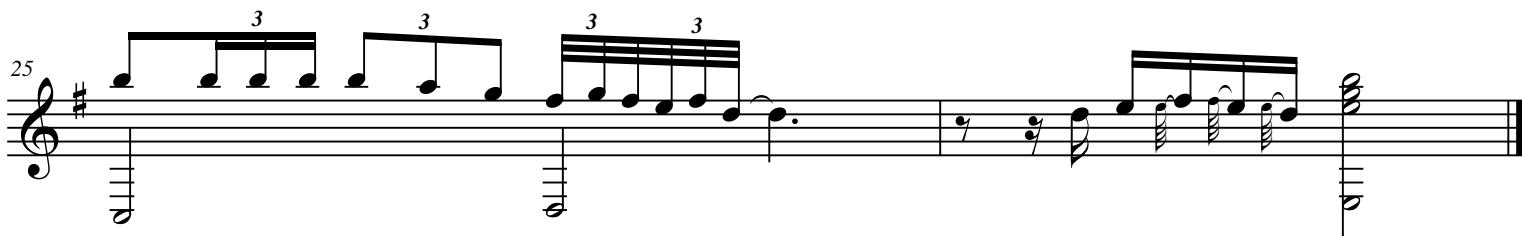
16

18

20

22

24

Pieseň mojej duše (hudba a text: Svetoslav Hamaliar 4-5.12.2015)

Keby len vedeli oblaky spievať,
keby som poznal ich reč tajných tvarov,
počúval by som spev, čo sa zlieva,
s šepotom vánku, čo s tajomnou tvárou,
mi rozpráva príbehy mnohoraké.

Príbehy o ľud'och, ktorí tu žili,
od kedy je táto naša Zem Zemou,
nenaplnené sny, ktoré snili,
a ktoré odniesli si navždy sebou,
do krajiny tajomnej zakázanej.

Príbehy z ktorých ti tuhne krv v žilách,
príbehy z ktorých,
no z ktorých ľa mrazí,
príbehy o láske a o prejdených miľach,
a o kvetinách, ked' udrú mrazy,
príbehy vyryté na stenách veľkých skál.

**Tie príbehy náhle počujem,
a ich tajomstvá mi odkrýva vánok
a oblaky zrazu spievajú,
ked' oči zaviera spánok.**

Keby len vedeli rozprávať bralá,
keby som rozumel ich reči na chvíľu,
spýtal by som sa odkial' ich Zem vzala
a odkial' berú tú svoju kamennú silu,
silu vydržať naveky pevne stáť.

A ked' vidím na nich zrúcané hrady,
spýtal by som sa kamenných strážcov,
koľko rytierov svoj život mladý,
na nich stratilo za svojich vládcov,
vo vojnách stratených, dávnych časov.

**A ja vidím zrazu rytierov,
ako cválajú vpred v plnej zbroji
a ked' ich statočné srdcia vyhasnú,**

Keby len vedelo rozprávať more,
keby som rozumel jeho hľbokej reči,
spýtal by som sa ho na lode, ktoré
na ňom plávali, osudy stratených vecí,
navždy stratených v tajomných hlbinách.

A ked' búrka vlny na mori plaší,
či azda neskrýva podľa morského práva,
pre mňa správu, tam v sklenenej fl'aši,
čo tam storočia vo vlnách pláva,
na lístku papiera narýchlo načmáranú.

**A zrazu vidím tam fl'ašu vo vlnách,
so správou písanou v poslednú chvíľu,
a slová z lístka mám zrazu na perách,
"Bože ochraňuj moju milú".**

Keby som rozumel bielemu snehu,
ked' padá nadol na naše hlavy,
spýtal by som sa ho odkial' berie tú nehu,
ked' sa ženám a deťom na lícach taví,
bozkom ľadovým pobozká biele líca.

Pošepkal by som mu krásne slová,
a nech ich rozšíri po celej Zemi
a nech mi tie slová naspäť pošepká znova,
ak náhodou zaspíš niekde v poblúznení,
srdce zakliaťe nech prebudí jemným bozkom.

**A zrazu udreli mrazy a snehové,
vločky padajú na celú Zem,
a ticho šepkajú odkazy minulé,
čo len povedať som kedy chcel.**

... sólo gitara ...

Keby som poznal všetkých ľudí na Zemi,
spýtal by som sa ľudského rodu,
prečo sa nechá viest' temnými tieňmi,
a krásne diamanty si skrýva na spodu,
v kalnom jazere pozemských ľudských tieňov.

Spýtal by som sa koľko básnikov žilo,
medzi nami nikdy nepoznaných,
čo krásne verše písali clivo,
na papier zbierok nikdy nevydaných,
básnikov, čo zahubil ľudský mráz.

**A zrazu počujem šepot nádherný,
všetky tie verše ženie ku mne víchor,
vidím básnikov a ich krásne sny,
smútok v šume krídel stíchol.**

Keby len vedeli rozprávať hviezdy,
načúval by som ich tajomnej vrave,
spýtal by som sa, kde mi duša hniezdi,
ked' ležím pod nimi tam na mäkkej tráve,
dole na Zemi lapený do jej sietí.

Pýtal by som sa ich dlhé noci,
a celý život by mi nestačil na to,
kým by čas nezavrel zvedavé oči,
alebo nezmizlo všetko to striebリスト zlato,
zlato hviezd vesmíru nekonečné.

**A náhle zahrmeľ vesmír a ja počujem,
žiariacich obrov mohutné hlasy,
vesmír ma objal a ja zrazu zist'ujem,
že nieto nikde väčšej krásy...**

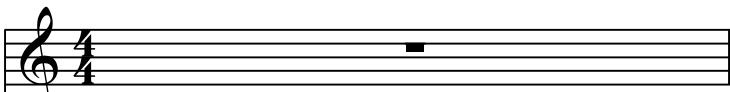
Panta rei

Svätopluk Hamaliar

29.8.2016

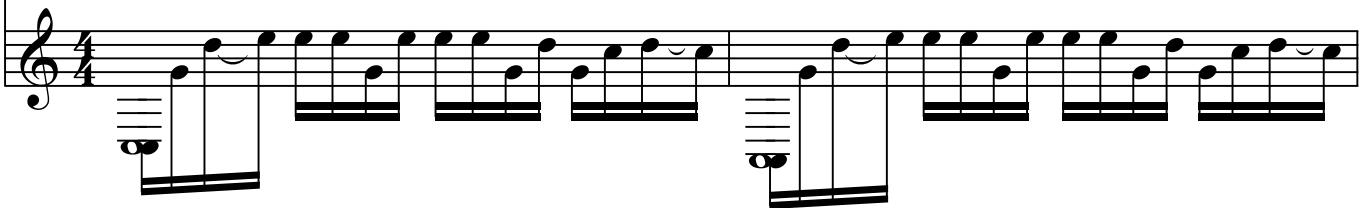
= 97

Spev

10 strunná gitara
10=A, 9=H, 8=C, 7=D
6,5,4,3,2,1=E,A,D,g,h,e

Gitara

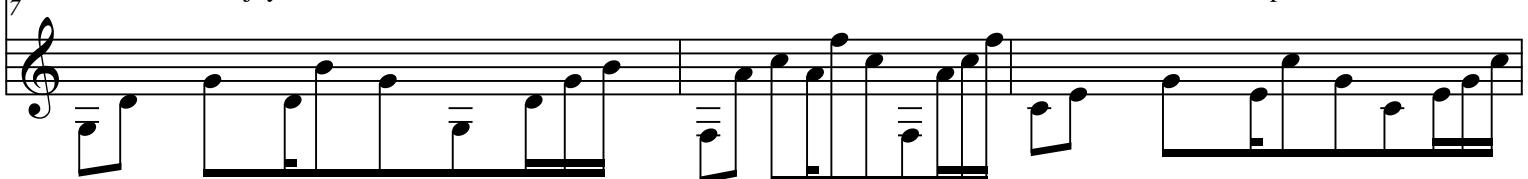
3

5

7

10

s de-sia-tou od mo - jej ma - my krá - čal som do ško - ly pl - nej tried

13

a ply - nul po - ma - lič - ky čas ked' za - zvo - ni - lo do - mov šiel som

16

zas a je den ob - raz vi - sel v kaž-dej trie - de to si

19

dob - re pa - mä - tám spo - mien - ky vyb - led - nu -

Palcom úder
cez struny

Golpe

Palcom úder
cez struny

Golpe

22

22 té - še - dé a ná - ruč sta - rých mám

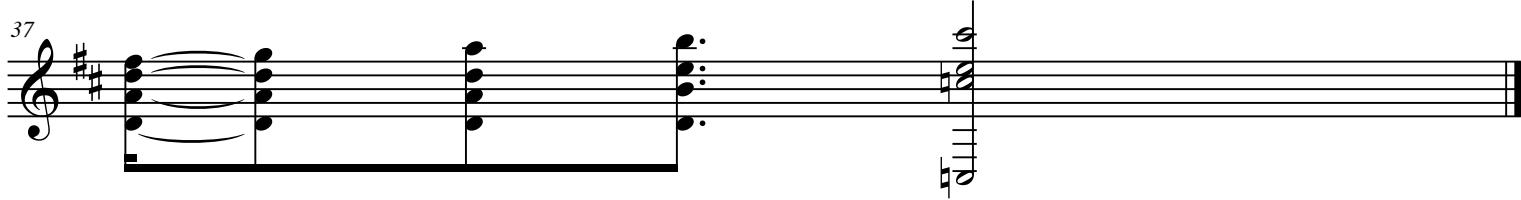
Sólo gitara

25

28

31

34

Panta rei

Môj otec vstával o piatej ráno,
ja premáhal som ešte spánok,
na raňajky som mal s maslom chlieb.
Školu som mal pod oknami,
s desiatou od mojej mamy,
kráčal som do školy plnej tried.
A plynul pomaličky čas,
ked' zazvonilo domov šiel som zas,
a jeden obraz visel v každej triede,
to si dobre pamätam,
spomienky vyblednuté šedé a náruč starých mám.

Otec bol doma z práce snáď o tretej,
načmáral som úlohy a rýchlo letel von
a všetko bolo fér.
Obloha modrá a bez lietadiel,
kamarát počúval ôsmu svetadiel,
mne znel zas v hlave kaskadér.
A plynul pomaličky čas,
zažil som krásne letá plné krás,
a jeden obraz visel v každej triede,
to si dobre pamätam,
spomienky vyblednuté šedé, a náruč starých mám.

Môj otec mal po práci veľa času,
a tak začal cvičiť hru na basu,
a ja som celé dni na gitaru hral.
V klube Koľaj na Malej stanici,
s kapelou Waggon sme boli miestni priekopníci,
"Country Music" a Zvolen som miloval.
A plynul pomaličky čas,
koncerty plné ľudí, letný čas
a jeden obraz visel v každej triede,
to si dobre pamätam,
spomienky vyblednuté šedé a náruč starých mám.

Menia sa dni ako slnečné lúče,
mal som šestnásť a vo vrecku kľúče,
a v hlave sníval ten svoj Country sen.
A tie kľúče ma tak v dlani pália,
až som strngal s nimi do svitania,
na jeseň toho roku, keď to prišlo sem.
Vietor zmien nenápadne vial,
kto mohol rýchlo privatizoval,
zrazu sa menil každú chvíľu ten obraz,
čo mal zlatý rám,
"všetko je zo dňa na deň drahšie"
slová starej mamy si pamätam.

... sólo gitara ...

Môj dedko mal v päťdesiatom
dielňu s kožou,
všetko nadobudol s pomocou božou,
však štát mu potom všetko vzal.
Môj otec v duchu tradície,
pre ktorú srdce silne bije,
na firmu minul kapitál.
A čas sa rýchlejšie už hnal,
ked' po rokoch firmu zatváral,
čo komunisti zvládli v päťdesiatom,
teraz zvládla demokracia,
dane sú ako v stredoveku všade tá istá mafia.

Môj otec nechodieval voliť,
radšej šiel niečo do dielne robiť,
výsledok je vždy vraj rovnaký.
S muzikou sme dávno skoncovali,
preč sú časy, keď som bol chlapec malý,
čaro sa ti rýchlo vytratí.
Rýchlo sa prehnal cez nás čas,
stále v práci, ja som sa odstahoval zas,
občas som zašiel k nemu domov,
spomínali sme na tie dni plné krás,
ked' sme spolu hrali Country Music, vrátil by som to zas.

Otec je teraz v dielni stále,
na dôchodku má plno
plánov v hlave,
náradie a stroje - čarovný svet.
Občas zastavím sa na ceste z práce,
preberieme politiku, hudbu
a niečo viacej,
to sú chvíle nad ktoré niet.

A tak si vravím chlapče hej!
Nezabúdaj na večné "Panta rei"!
Ten obraz, čo visí v každej triede,
ten nie je vôbec podstatný,
úplne iné veci robia totiž
naše krásne dni.

Hudba a text Svätoslav Hamaliar
29.8.2016

Kóta 578

Svätošlav Hamaliar

19.12.2015

Spev

$\text{♩} = 118$

4

Pre 10 strunnú klasickú gitaru
10=A, 9=Bb, 8=C, 7=D
6,5,4,3,2,1=E, A, D, G, H, E

Gitara

4

5

9

To Coda

12

17

19

Nad Duklou sne - ží za mnou ne - vi - dieť žia-dne sto - py vzná-šam sa vol' - ne

19

22

22

ako vie-tor po-nad zá - ko - py čo sa to de - je ne - cí - tim svo-je te - lo

22

25

1. 2.

len škrí - pe o - cel' ked' o - tá - ča sa de-lo Viac

25

1. 2.

28

a-ko-kol' vek pred tým tú-žim žit' o-sud s te-bou lá-ska na-plnit' tam v slo-bod-nej ze-mi

28

32

cí - ti - me to všet - ci už pri-chá - dza tá chví - l'a

32

35

tých diab - lov zme - tie slo - van-ská

Kóta 578

.. intro gitara

Nad Duklou sneží,
za mnou nevidím žiadne stopy,
vznášam sa vol'ne,
ako vietor ponad zákopy.
Čo sa to deje? Necítim svoje telo,
len škrípe ocel', keď otáča sa delo.

Len hrmot pásov
tanku celé dni a noci
počujem aj v spánku
jeho ocel' má ma v svojej moci,
rev dvanásť valca tepu môjho srdca velí,
pýtam sa chlapcov: "Ste ešte celí!"?

Ked' muži pláčú,
ked' sa už ocel' taví,
ked' výstrel z dela
sú pre teba tie najlepšie správy,
zabudnúť môžeš na rodinný obed,
nedelňné kino tu si len lovec, alebo obet!

... sólo ...

Píšem list domov:
"Drahý otec žijem a som zdravý,
našiel som si dievča,
minulý týždeň sme sa brali,
moja krásna Viktória partizánka,
ak sa nevrátim prijmi ju ty aj mamka."

"Mali sme svadbu
a je to veľká škoda,
že si tu nebol
host'om bol generál Ludvík Svoboda,
aj celá rota - drahí bratia moji,
kúsok šťastia som tu zažil, aj keď len v boji."

"Ak sa nevrátim
snáď z posledného boja,
aj keď zatial' všetci svätí pri mne stoja,
vyrozpráva vám Víťa môj odkaz,
musím už končiť práve prišiel rozkaz."

*Viac akokol'vek predtým túžim žiť,
osud s tebou láska naplniť
tam v slobodnej zemi,
cítime to všetci, už prichádza tá chvíľ'a
tých diabolov zmetie Slovanská sila!*

... sólo ...

Už sme tak blízko,
na dosah hraničná kóta,
Nemci ju strážia,
my však útočíme celá rota,
som tak hrdý, jeden z prvých prišiel som sem a len pár metrov ma delí od kóty 578.

Však diabol nespí,
moc neskrýva len v zlate,
niektoré tanky
uviazli tam v poľskom blate,
každý na Zemi má diel šťastia presne daný a ten náš bol práve vypredaný!

Spomínam na hluk
pásov čo pichal v hlave,
ked' výstrel z Tigra
skončil v našej náprave,
motor beží, však pásy tanku stoja,
zostávam vnútri ja neutečiem preč z boja!

Viac akokol'vek predtým túžim žiť...

... sólo ...

Zamieríť velím,
však výstrel prišiel z druhej strany.
Čo sa to deje?
Vidím Viktóriu za dverami!
Kam všetko zmizlo?
Žiaden pancier, žiadne steny,
z hry o život som náhle odvelený.

Ak tadiaľ pôjdeš,
tam od poľskej strany,
nájdi to miesto,
medzi hranicami
a keď to bude znova v chladnú jeseň,
tak prekroč za nás kótu 578.

Ked' budeš cítiť,
že sa na teba všetko valí,
že tvoj život
má pre teba iba zlé správy,
tak vyjdí na vzduch
a vnímaj krásu našej zeme,
sprav to za nás,
my to už spraviť nemôžeme!

Viac akokol'vek predtým túžim žiť...

... zopakovať intro

venované Rudolfovi Jasiokovi
kapitánovi in memoriam
(Hudba, text Svätopluk Hamaliar,
19.12.2015)

Pre 10 strunnú klasickú gitaru
10=A, 9=H, 8=C, 7=D
6, 5, 4, 3, 2, 1 = E, A, D, g, h, e

O dušu

Svatoslav Hamaliar

25.12.2016

25.12.2016

=115 Sloha

Spev

Za - čul som ná - hle a - ko há - da - jú sa an - je - li
o du - šu či skon - čí v pek - le a či

Gitara

4 na ne - bi pr - vý mal zla - tý šat dru - hý jak čie - rna noc kto - rá - že zví - ťa - zí nad tou

4

8 du - šou kto - rá moc

10 Refrén

10 Za chrb - tom som im stál há -

12 dke o du - šu na - cù - val vše - tky ci - ty v te - be

12

vrú

ked' o du - šu hráš hru

Sólo 1

18

20

22

24

26

This section consists of eight measures of eighth-note patterns. Measure 26 starts with a sixteenth note followed by a eighth-note pattern. Measures 27-28 show a similar pattern. Measures 29-30 introduce a new eighth-note pattern. Measures 31-32 return to the previous pattern.

28

This section consists of eight measures of eighth-note patterns. Measure 28 starts with a sixteenth note followed by a eighth-note pattern. Measures 29-30 show a similar pattern. Measures 31-32 return to the previous pattern.

30

This section consists of eight measures of eighth-note patterns. Measure 30 starts with a sixteenth note followed by a eighth-note pattern. Measures 31-32 show a similar pattern. Measures 33-34 return to the previous pattern.

Sólo 2

32

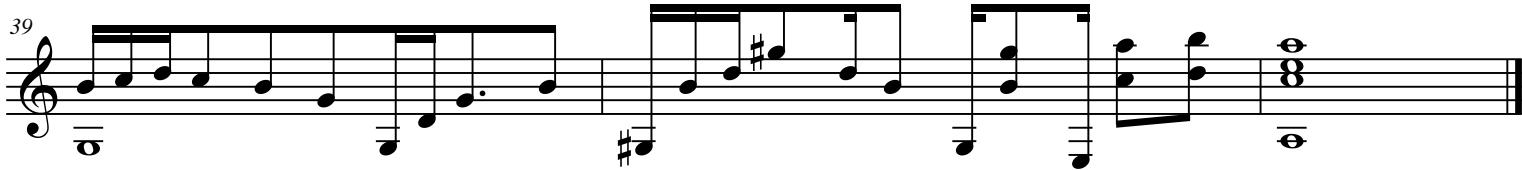
This section is labeled "Sólo 2". It consists of eight measures of eighth-note patterns. Measure 32 starts with a sixteenth note followed by a eighth-note pattern. Measures 33-34 show a similar pattern. Measures 35-36 return to the previous pattern.

34

This section consists of eight measures of eighth-note patterns. Measure 34 starts with a sixteenth note followed by a eighth-note pattern. Measures 35-36 show a similar pattern. Measures 37-38 return to the previous pattern.

36

This section consists of eight measures of eighth-note patterns. Measure 36 starts with a sixteenth note followed by a eighth-note pattern. Measures 37-38 show a similar pattern. Measures 39-40 return to the previous pattern.

O dušu

Začul som náhle ako hádajú sa anjeli,
o dušu či skončí v pekle a či na nebi,
prvý mal zlatý šat, druhý jak čierna noc,
ktorá že zvítazí nad tou dušou, ktorá moc?

Vravím ti bratku, že to iba hriešník bol,
mal v duši chaos a samý nepokoj,
vôbec sa nemodlil o dušu nestaral,
ten patrí mne, ja sa už oňho postarám.

Ja ti dám "bratku", od neho ustúp hned?
Svet čo ti patrí musel predsa preletieť,
nie (ten) kto zná modlitby, ten bude spasený,
modliacich zloduchov máš plno na Zemi.

Za chrbotom som im stál,
hádke o dušu načúval,
všetky city v tebe vrú,
ked' o dušu hráš hru.

Nie že tak zhurta ty "dobrý anjelik",
bol plný vášne tak hádam ako nik!
Žien mal vysnívaných v šestnástich plný byt,
tentô mi patrí aj ked' by boh nás mal rozsúdit!

Nenadarmo vravím: "čertovi neverte!".
Samozrejme! ved' bol vtedy len v puberte,
potom sa oženil, iba jej verný bol,
ten patrí nám, tak ako patrí do polievky soľ!

Za chrbotom som im stál...

Či vari v nebi o tom ešte neslýchať?
Do pekla patrí však tá jeho pýcha snáď!
Priveľmi pyšný bol, čo všetko dokázal,
ked' mal len dvadsať, sa v plnej kráse ukázal!

Námetku mám, ktorá vinu odníma,
dvadsiatkou totiž život iba začína,
ked' už to spomínaš, krásavec rohatý,
no tak tú myšlienku, si mu vtedy vnukol ty!

... sólo 1
... sólo 2

Za chrbotom som im stál...

Ej vnukol-nevnukol o nič sa nestaral,
do tridsiatky len na lutnu vyhral,
život bol gombička a školu neskončil,
aby si u nás svoju "slávnu kariéru" dokončil!

Zase klameš, alebo si dlho spal,
do štyridsiatky diaľkovo študoval,
nie je neskoro nikdy začínať,
a túto dušu chceme u nás hore mat!

Náhle je ticho, ako keby všetci umreli,
ked' tí dvaja na mňa pohľady upreli,
vážení anjeli, dúfam že neruším,
kde som sa tu vzal, ja totiž vôbec netuším.

Zrazu zmizli, ako keby nikdy neboli,
zobudil som sa ráno spotený v posteli,
však viem, že vedeli, o mne každý krát,
občas sa oplatí, anjelom za chrbotom načúvať.

... sólo 2

Sväto Hamaliar 25.12.2016

Adrianopol

Spev ♩ =113

A musical staff consisting of five horizontal lines. On the far left is a treble clef. To its right is a key signature of one sharp. Further right is a common time signature, indicated by a '4' over a '4'. On the far right is a vertical bar line.

Gitara

Pre 10 strunnú gitaru a spev
ladenie: 10=A, 9=H, 8=C, 7=D
6,5,4,3,2,1 = E,A,D,g,h,e

Svatoslav Hamaliar

22.4.2016

2

11

tam kam sln - ko cho - dí ve - čer ti - cho spať mo - ja mi - lá - á čo

11

15

Fine

Sólo

15

Fine

18

21

24

Údery pravou rukou po
ozvučnici pod strunami

D.S. al Fine

D.S. al Fine

Adrianopol

Myšlienky pochodujú,
výchry osudu dujú,
sandále z pevnej kože,
kde som to zas môj bože?
Tunika z ovčej vlny,
sfarbená farbou krvi,
galea na mojej hlave
do zlého sna zaspávam práve.

Viem, že čaká niekde tam,
kam slnko večer chodí ticho späť,
moja milá, čo naveky ju mám rád.

"Kde som?" - sa pýtam vôkol,
ako v klietke divý sokol,
vojak vedľa mňa dvíha oboče,
ked' pýtam sa ho na storočie.
Vnímať začínam realitu,
ked' stavíame sa do zákrytu,
čo je to za maškarádu,
prečo sa hráme na armádu?

Viem, že čaká niekde tam..

Vpred pochodujem, dívam sa vôkol,
za nami zostal Adrianopol,
rozmýšľam čo bude potom,
ked' skončí ťaženie proti Gótom.
V odraze z prilby vidím svoju tvár,
díva sa na mňa legionár,
pripadám si ako špión,
ked' ma oslovujú "centurión".

Viem, že čaká niekde tam..

Podlahnúť nechcem snu čo sa sníva,
jeho realita je však kruto divá,
nech bojuje svet sám so sebou,
ja chcem byť iba s tebou.
Sadám na zem nech sa čo chce dej,
v tejto hlúpej snovej sfére,
kašlem na svet, jeho armádu,
nech sa zabije sám pre parádu.

Viem, že čaká niekde tam...

... sólo ...

Svet sa zachvel už spád to chytá,
všetko trhá singularita,
tu už končí každá viera,
sen pohlcuje čierna diera.
Odkladám všetky móresy,
a chytám vesmír za pačesy,
hádžem ho tam, on sa stráca,
toto bude čistá práca!

Viem, že čaká niekde tam...

Skončilo to pozérám vôkol,
zmizla légia aj Adrianopol,
zas som voľný a náhle zase,
vedľa teba v inom čase.
Prebúdzam sa, zo sna strhám,
pohľad na kalendár vrhám,
sledujem ako svitá ,
vari ďalší sen ma chytá.

Viem, že čakáš niekde tam,
kam slnko večer chodí ticho späť,
moja milá, čo naveky ťa mám rád.

Hudba a text Svätoplak Hamaliar
Text 22.4.2016

Rytier a havran

Svätopluk Hamaliar

8.3.2016

Spev

$\text{♩} = 105$

4

Pre 10 strunnú gitaru a spev
ladenie: 10=A, 9=H, 8=C, 7=D
6,5,4,3,2,1 = E,A,D,g,h,e

Gitara

Volne

4

5

9

12

Sloha

Za - pa - dá sln - ko nad ze - mou

Úvod

16

8

19

zra-ne - ný krá-čam pus - ti - nou

19

22

kr-va - vé sln-ko za - pa - dá - á - á a ja náh - le v mdlo-bách od - pa-dám

22

25

ne-viem či mi svi-tne no - vý deň

25

28

pre - do-mnou sa vzná - ša zvláš - tny tieň

28

30

Refrén

Od det-stva spo - lu te-ráz však už bu-deš sám brat

33

36

môj ja z toh-to sve-ta od-chá-dzam spá-ja - la nás spo - lu

36

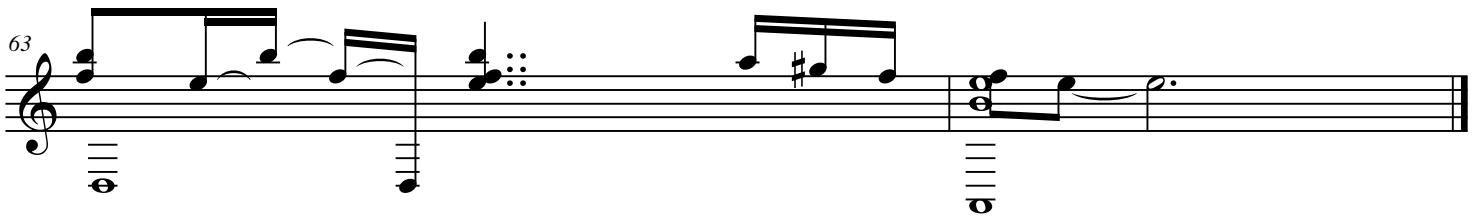
39

kra-jí-na rod vie - ra na-ve-ky spá - ja nás však srd - ce ry - tie - ra

39

42

A page of sheet music for piano, featuring six staves of musical notation. The music is in common time and consists of six measures (staves 45-50) followed by a repeat sign and six more measures (staves 51-56), concluding with a final measure (staff 57). The notation includes various note heads, stems, and rests, with some notes having horizontal dashes or dots. Measure 45 begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature. Measure 46 starts with a bass clef and a key signature of one sharp (F#). Measures 47-50 return to a treble clef and a key signature of one sharp (F#). Measure 51 begins with a bass clef and a key signature of one sharp (F#). Measures 52-56 return to a treble clef and a key signature of one sharp (F#). Measure 57 begins with a treble clef and a key signature of two sharps (G#). The word "Sólo" is written above the staff in measure 45. Measure 57 ends with a double bar line and repeat dots.

Rytier a havran

Zapadá Slnko nad zemou,
zranený kráčam pustinou,
krvavé Slnko zapadá
a ja náhle v mdlobách odpadám,
neviem či mi svitne nový deň,
nado mnou sa vznáša zvláštny tieň.

Ten tieň si sadá na konár,
havran, čo má takú známu tvár,
a jeho krákanie ma zo sna zobudí,
v tejto pustine ďaleko od ľudí,
ak si vari posol temných sŕl,
odíd' nech ťa viacej nevidím.

Môj braček, či ma nepoznáš,
ja som tvoj mladší brat, tu ma máš,
bok po boku sme stáli v bitke zlej,
stratil som sa ti v seči divokej,
hľadal si ma dlho po boji
moje telo sa už nikdy nezhojí.

Hľadal si ma braček drahý viem,
ked' padol na bojisko nočný tieň,
môj verný brat ty si bol zúfalý,
ved' len vo víťazstvo sme
všetci dúfali
na tom poli sú tisíce tiel,
na kúsky porúbal nás
mocný nepriateľ.

*Od detstva spolu teraz však už budeš sám,
brat môj ja z tohto sveta odchádzam.
Spájala nás spolu krajina, rod, viera,
naveky spája nás však, srdce rytiera.*

Braček môj ja nenechám to tak,
za toto musím sa s nimi porátať!
Postavím z ich kostí nový chrám,
ja sa pomstím brat môj drahý prisahám,
do kopy dám znova mocné vojsko viem,
zhorí do tla nepriateľova zem!

Som majster meča rytier z ocele,
ked' zotavím sa naostrím čepele,
mňa nezastaví žiadna z mocných sŕl,
hranice mojej pomsty nikde nevidím,
bol si jediné na svete, čo som mal,
ked' som našu matku s otcom pochoval.

V tom sa havran na brata premení,
svetlo jasné temnú noc vymení
a zrazu mizne preč
rytierov temný hnev,
skadesi počut' prenádherný spev
a na to miesto, kde sa duše stretajú,
zvedavé hviezdy pohľady vrhajú.

Zadrž brat môj ten tvoj temný hnev,
to je tvoj najväčší nepriateľ,
inak svoju dušu nikdy nespasiš,
krutý smäd po pomste nikdy nezhasíš,
budeš blúdiť Zemou, cítiť večný hlad
a nikdy nedobiješ ten nedobytný hrad.

Od detstva spolu...

.. sólo...

Nechod' brat môj najtemnejšou z ciest,
viac nesmieš krvavý chlieb pomsty jest',
budem strážiť tvoje kroky na Zemi,
silou mocnou budeš navždy chránený.
spálenú zem v krajinu ruží premeníš,
krutú divosť ked' za múdrost' vymeníš.

Zrazu zmizlo všetko vstávam ospalý,
však cítim mier a už nie som zúfalý
a viem, že môj brat životom zaplatil,
aby som svoju dušu navždy nestratil,
vraciam sa domov z boja bez neho sám,
svoju cestu mečom viacej nehľadám.

A takto vládli spolu dvaja vznešení,
rytieri bratia na nebi aj na Zemi
a v tej krajinе zavládol večný mier,
viac ako meča bál sa svetla nepriateľ,
a ty čo počúvaš ma pamäťaj si tiež,
že cestou meča nikdy nikam nezájdeš.

Hudba a text:
Svätoslav Hamaliar, 8.3.2016

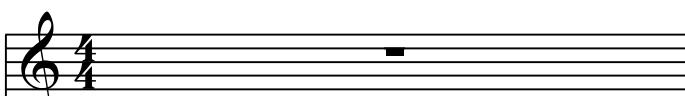
Rozprávka o vode

Svätoplak Hamaliar

9.5.2016

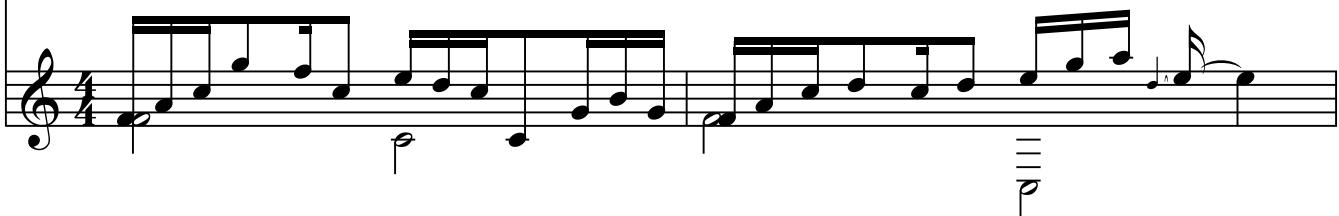
$\text{♩}=90$

Spev

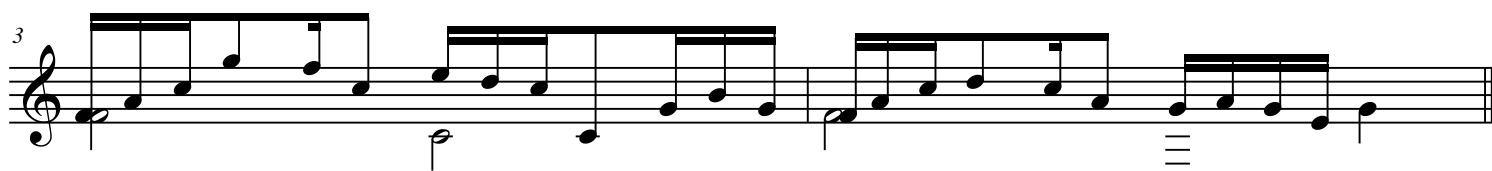

Pre 10 strunnú gitaru a spev
ladenie: 10=A, 9=H, 8=C, 7=D
6,5,4,3,2,1 = E,A,D,g,h,e

Gitara

3

5

Se-dím v trá - ve a sle - du - jem kva - pku ro - sy a zra - zu ti - chú - čko po - ču - jem

5

8

a-ko nie - kto pro-sí od - ne pro-sím sprá - vu o - do mňa do mo - jej rod - nej rie - ky

8

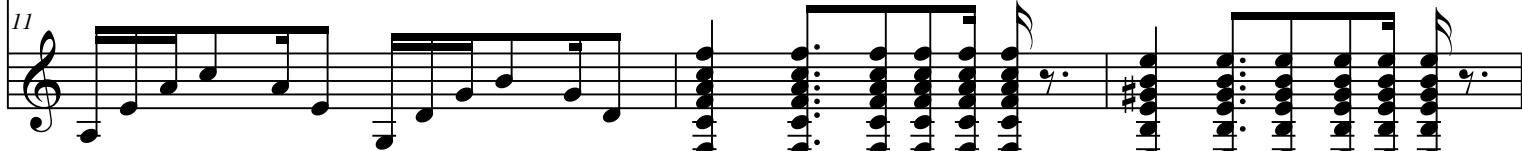

11

ke - dy - si som v ňom plá - va - la však sú to už sú to už há - dam ve - ky

11

14

chý-ba mi si-la prú-du kde má vše-tko spád ked' ná-dhe-rnú pie-seň spie-va si

14

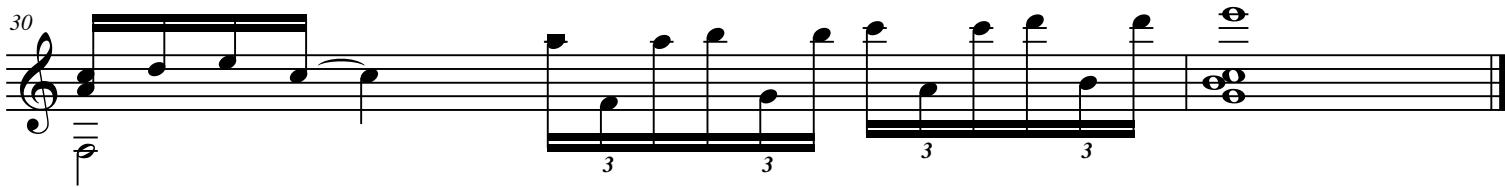
17

vo-do-pád. Sólo

17

21

27

Rozprávka o vode

Sedím v tráve a sledujem kvapku rosy,
a zrazu tichúčko počujem, ako niekto prosí:
"Odnes prosím správu odo mňa
do mojej rodnej rieky,
kedysi som v nej plávala,
však sú to už, sú to už hádam veky,
chýba mi sila prúdu, kde má všetko spád,
keď nádhernú pieseň spieva si vodopád."

A tak sedím pri rieke, načúvam reči vín
a nad hlavou sledujem mesačný spln.
V tom z prúdu zrazu otázka:
"cudzinec kto si"?
A tak do vín ticho zašepkám,
správu od, správu od malej kvapky rosy
a zrazu rieka sa spení smútkom a zavzlyká,
tam kde prúd veľkou silou skalami preniká.

Ďakujem človek za odkaz, od jednej z mojich detí,
nech šťastné slnko nad tebou odteraz svieti,
odnes prosím správu odo mňa,
tam kde sa sneh na vodu mení,
tam kde všetka tátó nádherná,
voda čo vidíš, kde pramení.
Chýba mi to miesto, kde iba vietor vial,
úžasná sila hôr a skalných katedrál.

A tak som sa vydal na cestu, už na tom nikto nič nezmení,
aspoň na chvíľu uvidieť, kde všetka tá voda pramení.
A tak pozérám ako vyviera, tam spomedzi skál,
malý pramienok, zatial' čo nezbedný,
vietor mi moje vlasy rozvial.
A tak krištáľovú vodu naberám do dlaní
a počúvam reč prameňa na svitaní.

Ďakujem krásne za správu bytosť ľudskej rasy,
uvidíš ešte v tomto živote množstvo krásy.
Odnes však prosím správu oblakom,
že chýbajú mi
tie časy, keď sme sa vznášali
spolu nad zemou ako kvapky hmlí.
Tá voľnosť, keď zemskú tiaž už vôbec necítisť,
na dlani máš celú Zem a kam chceš odletíš.

A tak som vyšiel na horu nohy od skál doráňané mám,
bol som tam hádam najbližšie, najbližšie ku hviezdam.
A cítil som tam oblaky a počúval ich hmlistú reč:
"Človeče, čo tu chceš? Mal by si, mal by si ísť preč!"
A tak som zakričal rýchlo odkaz,
kým stihol udrieť blesk
a potom padali slzy z oblakov
videl som ich lesk.

Vďaka ti pútnik odvážny, že si k nám cestu mal,
aby si odkaz vodných prameňov, aby si odovzdal.
Prosím ťa vydaj sa na cestu
k tomu moru hlbokému,
kedysi sme v ňom boli vlnami,
dnom aj hladinou,
oceánu šíremu.
Horúci suchý vzduch nás potom niekam vzal,
chýba nám morský vánok, čo o nás kolísal.

A tak som osedlal tátosha na tú d'alekú pút',
neviem vôbec koľko to potrvá, však buď jak buď.
Cesta ušla nám rýchlo
a za pár dní som na brehu mora stál,
prvýkrát v živote pocítil som oceán,
keď vietor vlny na breh vial.
A tak ticho šepkám vlnám správu z oblakov
a nado mnou začal krúžiť kŕdeľ morských vtákov.

Prešiel si cestu d'alekú, tak buď vítaný,
prajem ti dlhý krásny čas
na Zemi pod hviezdam.
Pozri tam pred tebou ústie má
tá rieka, čo ťa poslala sem,
že cesta vody je d'aleká
priateľ môj to ja dávno viem!
Tá voda je kvapkou, vlnou dnom aj hladinou,
je prameňom, riekou, rosou krištáľovo vábivou.

Bolo mi krásne pri mori, nádherný slnečný čas,
však počul som v sne znova znieť, ten jemný tichý hlas.
No a tak vrátil som sa zas na lúku,
kde kvapku rosý smútok hlodá,
aby som jej tam povedal, že všetci sme,
že všetko je len jedna a tá istá voda.
Odtedy zbieram tohto poznania plody,
že všetko je iba kolobeh čistej vody.

Hudba a text Svätopluk Hamaliar
9.5.2016

Súhvezdie

Svätopluk Hamaliar

8.12.2016

Intro $\text{♩}=98$

Spev

Gitara

Pre 10 strunnú gitaru a spev
ladenie: 10=A, 9=Bb, 8=C, 7=D
6,5,4,3,2,1 = E,A,D,g,h,e

4

7

9

11 Sloha

Snáď ce-lé ve-ky do več-nej rie-ky sa ro-dím ked' prí-d'e tá chví-la

15

po - tom ťa hľa - dám v sve - te na tma - vej pla - né - te

15

na - chá - dzam strá - cam šťa - stie smút - kom splá - cam

17

na chví - - ťu s te - bou vždy som len mi - lá - á

19

A vždy ma ča - káš na tom mie - ste snov kde sa ves - mír zas - ta - ví - í

Refrén

21

A vždy ma ča - káš na tom mie - ste snov kde sa ves - mír zas - ta - ví - í

Musical score for piano solo, featuring vocal parts and solos. The score consists of ten staves of music, numbered 24 through 38. The vocal parts are written in soprano clef, and the piano part is in bass clef. The vocal parts include lyrics in Czech, such as "a ja prí - dem tam pod tma-vou ob - lo - hou od zi - my me - ra - vy". The piano part includes dynamic markings like "Sólo". The score is set in common time.

24

a ja prí - dem tam pod tma-vou ob - lo - hou od zi - my me - ra -

24

vý od zi - my me - ra - vý

27

31

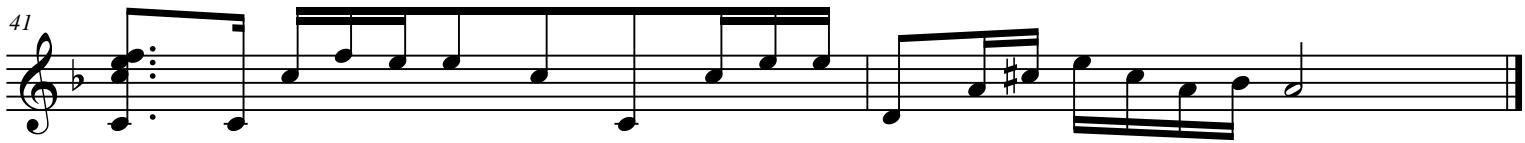
31

Sólo

33

35

38

Súhvezdie

... Intro gitara ...

Snáď celé veky do večnej rieky
sa rodím, keď príde tá chvíľa,
potom ťa hľadám v svete,
na každej planéte,
nachádzam, strácam,
šťastie smútkom splácam,
na chvíľu s tebou, vždy som len milá.

Vraciam sa v čase k prvotnej krásse,
sme tam spolu bez všetkých prianí,
bez nepokoja, len spolu láska moja,
v priestore večnom,
nekonečne nekonečnom,
v prvotnom súhvezdí ponechaní.

*A vždy ma čakáš
na tom mieste snov,
kde sa vesmír zastaví.
A ja prídem tam, pod tmavou oblohou
od zimy meravý, od zimy meravý.*

Pamätaš boje? Moje aj tvoje?
Toľko krát nám vesmír šťastiu bránil!
Koľko na Zemi pred sebou stratení,
sme niekde boli, stále to bolí,
koľko kráľ som ťa už zachránil?

Vidím to stále, mám zas na mále,
býval som často horúca hlava.
V ústrety ránu otváraš bránu,
kráľovná či slúžka, neviditeľná ako muška
a unikáme ako horúca láva.

*A ked' už pláčeš v tvojom väzení
oproti strmým skalám,
v plnej zbroji, v tažkom brnení
zranený pricválam, zranený pricválam.*

... sólo gitara ...

Pamätám slzy, stále to mrzí,
keď sa lúčime aj keď sa strácame.
Nechcem už plakať, nechať sa lákať
už týmto svetom, vedť tu nič nieto,
vedť iba seba stále hľadáme.

Všetky tie bytia nikdy nenasýtia,
nech nás to nadol už nikdy nezvedie.
Podľame už d'alej, tam kde je nádej,
najdime milá je vhodná chvíľa,
najdime znova naše súhvezdie.

*Všetky tie miesta z čias stratených
spolu splývajú,
vesmír nás klame, však nemá na tých,
čo sa spoznajú, čo sa spoznajú.*

(Svätopluk Hamaliar, 8.12.2016)

Zmluva

Svätošlav Hamaliar

16.1.2016

Pre 10 strunnú gitaru a spev
ladenie: 10=A, 9=H, 8=C, 7=D
6,5,4,3,2,1 = E,A,D,g,h,e

Spev

Gitara

Sloha

Bol pl-ný Me-siac
tak si ich scí-tam

4

nad hla-vou hvie-zdy
kým sa bu-de brie-ždiť

len tak le-žím a ne-chce sa mi spať
skú-ú-sim ich vše-tky po-rá-tať

7

Zra-zu pre-do-mnou stál

si-vý ob-lek na kr-ku tma-vý šál

10

ta-ký ten sym-pa-tic-ký fra-jer

v oč-iach mal mráz

© Svätošlav Hamaliar 2017 (31/40)

13

a - ko-by zas - ta - vil sa čas

13

Sólo

16

19

22

25

29

Záver

The musical score consists of two staves. The top staff uses a treble clef and has a key signature of one sharp. It contains six measures of music, ending with a fermata over the last note. The bottom staff uses a bass clef and has a key signature of one sharp. It contains four measures of music, ending with a fermata over the last note.

Zmluva

Bol plný Mesiac, nad hlavou hviezdy,
len tak ležím a nechce sa mi späť.
Tak si ich sčítam, kým sa bude brieždiť
skúsim ich všetky porátať.
Náhle predno mnou stál
sivý oblek na krku tmavý šál,
taký ten sympatheticý frajer
v očiach mal mráz, akoby zastavil sa čas.

Vraví mi: "Bratku, čo tu len tak ležíš?
Už dávno si za vodou mohol byť!
Tak nebud' hlúpy, tu mi to podpíš
a nemusíš už v tejto diere hniť!
Bude ti patriť celý svet,
ver mi, že väčšej krásy veru niet,
tak nechaj to už na mňa,
ked' mi svoj osud zveríš, do smrti neobanuješ!"

Mne je tu dobre, odstúp prosím bokom,
na Mesiac mi výhľad zacláňaš!
Čo ma po tvojom svete, akým nárokom
mi tu vôbec také návrhy dávaš?
Aj keď stále na jednom mieste na Zemi,
necítim sa tu byť vôbec väznený,
patrí mi celý Mesiac, tu ako na dlani ho mám,
a nikdy sa tu necítim sám.

V očiach mu blysklo, zastrel sa dymom,
akoby sa niečo strašné malo stať.
Srdce mi stiahlo, takou tou zvláštnou zimou
až prestal som tie hviezdy počítať.
Ten frajer zrazu zmenil tvár,
už to neboli ten švihák, čo predomnou stál,
ale tajomná kráska plné tvary, dlhé vlasy,
mantra mužských túžob zhmotnená asi.

Vraví mi: "Drahý! Dlho na teba čakám,
svoj život bez teba už neviem žiť.
Pozri aká som krásna, krásou každého lákam,
mal by si to teraz využiť.
Moja krásu ti odteraz nedá spať,
budeš ma chcieť celý život milovať.
Zažiješ väšeň, zažiješ nehu,
stačí ti odraziť sa od tvojho brehu."

Vravíme: "Kráska, ústup prosím stranou,
na hviezdy mi výhľad zacláňaš!
Nechaj si svoje vnady
pre vplyvných páнов iste ich na ne ľahko nalákalaš.
Za minútu v tvojej nežnej blízkosti,
sa totiž platí špikom vlastných kostí.
A ja verím v vernú lásku, duší na večné veky,
ked' sa duše zlejú do jednej rieky."

Zablysklo sa, znova to klišé s dymom,
síra, oheň a ten klasický smrad.
Rozmyšľam že s akou zas príde špinou,
ked' nechcem stále spolupracovať.
Zreval na mňa, že čo vlastne chceme,
že takú drzost' na Zemi ešte nevidel,
hmm no a že mám poslednú možnosť,
nech vyberiem si stranu, že dosiahneme politický cieľ.

Daj mi už pokoj! - vravímu mu ticho,
dávno som nemal taký otravný sen.
Prajem si iba, aby si konečne stíhol,
chcem počuť z hviezd tú krásnu hudbu len.
Mám celý vesmír v lutne schovaný,
to nevieš popísat' tvojimi slovami.
No tak konečne ustúp nech už vidím mliečnu dráhu!
Prepáč nechcem no a vďaka za snahu.

.. sólo gitara ...

Strašne zakliaľ, roztrhal zmluvu,
čo za chrbotom pripravenú mal.
"Vidím, že máš asi nedostatok umu,
životné šance si tu teraz premrhal!
Čo si myslíš, ako sa mocnými stali
politici, boháči, generáli?
Ten kto chce vyjsť bez jazvy z pozemského boja
za chrbotom mu tam vždy budem ja!"

Čo ma je po tom koho si zlákal?
Zapnem telku všetci sú tam pokope!
Nech by som sa aj celý život s tebou flákal,
v jeden deň anjel smrti zaklope.
O tom v tvojej zmluve nemáš zmienky,
ty zatajuješ všeobecné podmienky,
že tvoju úrokovou mierou z duše bezdomovca spraviš,
ked' exekučný titul vystavíš!

Náhle zmizol bez veľkej slávy,
prepadol sa sám do pekla snáď.
Od toho času, keď náhodou vidím správy,
vidím ho tam často za niekým stáť.
Užívajú dni svojej krátkej slávy,
prezidenti, premiéri aj bankári
a stále väčšie zlo im našepkáva zas
a oni desia sa chvíľe, keď vyprší im čas.

..hmm čas, vyprší čas...

Čas plynul d'alej,
prvý lúč Slnka sa mihol,
hviezdy som zrátať nestihol...

(Svätoslav Hamaliar, 16.1.2016)

Orfeova pieseň

Svatoslav Hamaliar

1995

Orfeova pieseň

Svätošlav Hamaliar
1995

$\text{♩} = 65$

Spev

Gitara

1.

2.

Sln - ko nad hla - vou pod no - ha - mi zem
Nez - bed - ný me - siac vr - há sem

dážď svô - ňou kve - tov hla - dí mi tvár za vše - tko čo tu vi - dím
zve - da - vé lú - če do na - šich snov ja ne - mu - sím nič vlas - tníť

d'a - ku - jem však vie - tor vo vla - soch je vše - tko čo mám
ked' mi - lu - jem ži - vot bez sve - tla by bol i - ba tmou

vše - tko čo mám. Ob - la - ky spie - va - jú o krá - se
bol i - ba tmou. Pa - da - jú do dla - ní a vo vla - soch

20

20 pri svi - te rán
ich pl - no mám
a hvie zdy žmu - rka jú
sú ná dej v hľa da

23
ní nech na ze - mi nie som tak sá - ám.
nech na ze - mi nie som tak sá

26 2. To Coda

30 Sólo

35

40

D.S. al Coda

že na Ze - mi

hmm nie som tak sá - m

3

Orfeova pieseň

Slnko nad hlavou pod nohami zem,
dážď s vôňou kvetov hladí mi tvár,
za všetko čo tu vidím d'akujem,
vietor vo vlasoch je všetko čo mám,
- všetko čo mám.

Nezbedný mesiac vrhá sem,
zvedavé lúče do našich snov,
ja nemusím nič vlastniť, keď milujem,
však život bez svetla by bol iba tmou,
- bol iba tmou.

REF: Oblaky spievajú o kráse pri svite rán
a hviezdy žmurkajú nech na Zemi nie som tak sám.
Padajú do dlaní a vo vlasoch ich plno mám,
sú nádej v hľadaní že na Zemi nie som tak sám.

Pegas má krídla prislabé
a srdcia delia tisíce milí,
túžby sú príliš pochabé,
cesta na Zemi má pridlho chvíľ,
- pridlho chvíľ.

Sľúbil mi nocou odletieť,
že prevedie ma na druhý breh,
nevľádal riekou preletieť,
topím sa v hádankách ako sneh,
- v hádankách ako sneh.

REF: Oblaky spievajú...

Ked' Orfeus má srdce zlomené,
pri jeho speve nik slzy nezadrží,
aj my hľadáme stratené,
nenájde ten kto nevydrží,
- ten kto nevydrží!

Kďole motýľov lietajú,
nemajú hraníc a nemajú vlád
a naše duše sa hľadajú,
neviem čo hľadám a čo mám rád,
- a čo mám rád.

REF: Oblaky spievajú...

Lupieky kvetov stierajú,
z očí kvapky horúcich sŕz
a bosé nohy kráčajú,
to čo nevidíš hľadať však skús,
- hľadať však skús!

Ked' tiene v duši vyblednú,
pochopím to čo pochopiť mám,
noci sa v ránach zabudnú,
do vtedy len stužku z nádeje mám,
- z nádeje mám.

(Hudba a text Svatoslav Hamaliar 1994)

Dobroslav a Katarína

Svätoplak Hamaliar

15-17.2.2016

Vocals

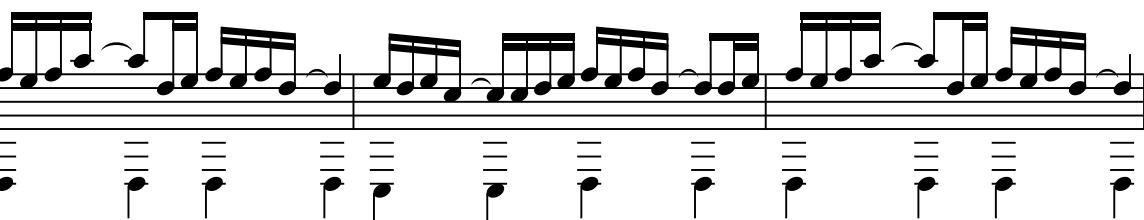
♩=95

Pre 10 strunnú gitaru a spev
ladenie: 10=A, 9=H, 8=C, 7=D
6,5,4,3,2,1 = E,A,D,g,h,e

Guitar

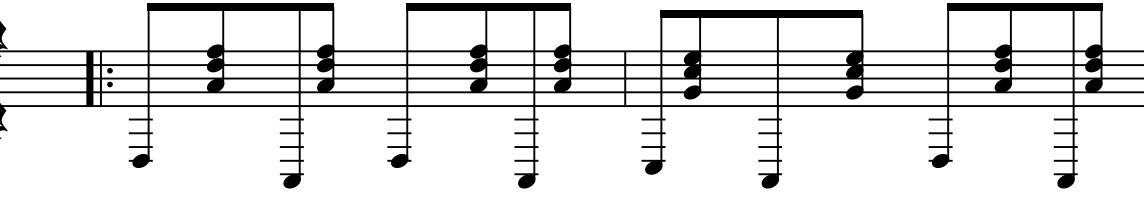
Úvod

5

Dá-vno bo-la raz o-na a on bol tam s ňou vy-se - dá-va-li v há-jí spo-lu pod li-pou a že

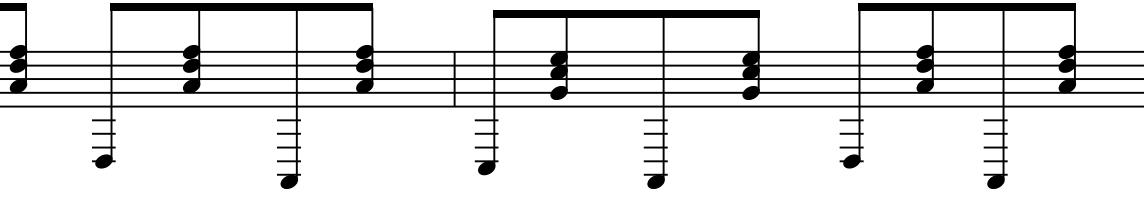
5

8

bo - li len de - ti a vá - nok tříš - ko via krá-sne pie - sne jej ce - lý čas len spie - va - val a - le

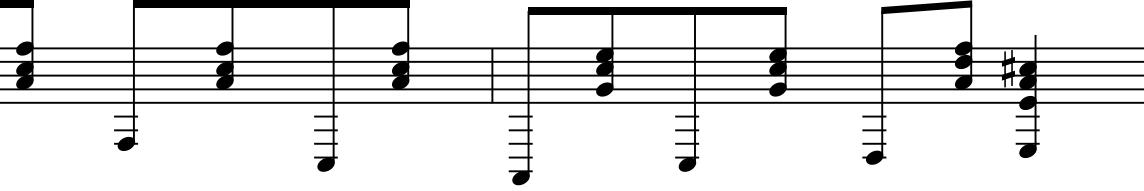
8

10

le - tí ten čas a už tam se - dí len sám mla - dý ry - tier kto - rý sa vo - lá Dob - ros - lav a

10

12

12

kde je to die - vča čo sa sta - lo s ňou krá-sna Ka - ta - rí - na ne - se - dá - va pod li - pou

12

1.

Sólo 1 variácia

14

17

19

21

Sólo 2 variácia

23

25

27

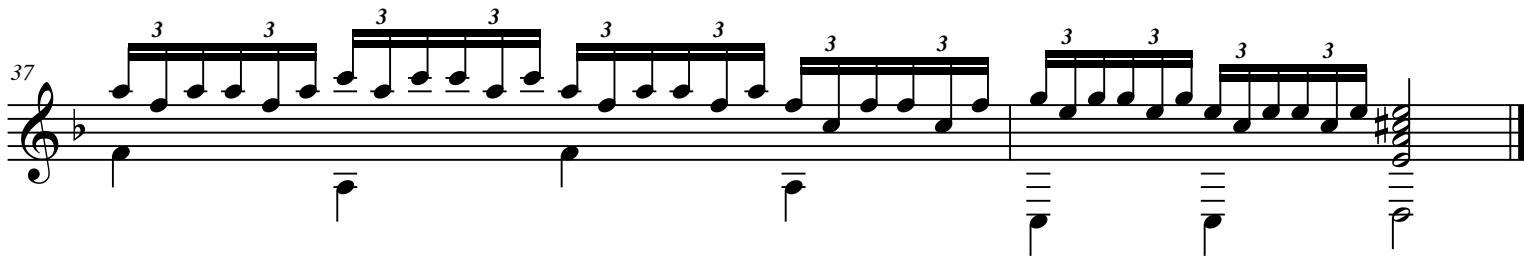
29

Sólo 3. variácia

31

33

35

Dobroslav a Katarína

... Úvod

Dávno bola raz ona a on bol tam s ňou,
vy sedávali v háji spolu pod lipou.
A že boli len deti a vánok tľačko vial,
krásne piesne jej celý čas len spievaval.
Ale letí ten čas a už tam sedí len sám
mladý rytier, ktorý sa volá Dobroslav
a kde je to dievča, čo sa stalo s ňou?
Kňažná Katarína nesedáva pod lipou!

Ej veru nesedáva, otec je kniežaťom,
čo mu chudobný rytier nesmie byť zaťom!
A tak tú krásku nežnú strážiť veru dal,
Dobroslav s Katarínou by sa nestrelal.
Ale nádej tu je, je to však tăžký plán,
keby sa náš rytier v boji vyznamenal
a keďže stredovek práve kráča vrcholom,
tak nie je žiadnen problém stať sa hrdinom.

... Sólo 1

A práve píše sa rok tisícštyristodesať
a Poľsko ohrozuje nemecký rytiersky rád.
Vladislav druhý a knieža Vitautas
chystajú sa na tú bitku v pravý čas.
No a to je šanca získať slávu sláv
pre takých rytierov ako je náš Dobroslav
a skôr než zvon omšu odzvoní
už sedí v plnej zbroji na koni.

No a tak tiahnu vpred, tam kde je ich ciel,
kde leží s vojskom svojím Ulrich von Jungingen.
A ver, že bude to zajtra tvrdý "kov na kov",
keď skrížia svoje zbrane s rádom križiakov!
A tak tiahnu vpred, kde je zelený les
a v tom kraji ako keby zdochol pes.
Temné mraky na nebi plávajú,
keď večer pred bitkou zaspávajú.

... Sólo 2

A zrazu zahrmel hrom a divný víchor vial,
čo plachty zo stanov v noci postrhával.
A na nebi sú vŕťazné znamenia,
čo strach pred bojom zatienia.
A na druhý deň sa strhol prudký boj,
Dobroslav sekal vôkol seba ako stroj.
A keďže stredovek práve kráčal vrcholom,
tak nebol žiadnen problém stať sa mítvou.

A zrazu vyrazil k miestu kde stál poľský kráľ
veľmajster rádu a cestou všetko živé ďal.
Na čele chrabrych ríšskych rytierov
si razil cestu k Vladislavovi s družinou.
Osud však mečom neoklameš
a keď máš dostať ranu, no tak ju dostaneš
a náhle padá na zem bez všetkých práv
Ulrich keď ranu kopijou dal mu Dobroslav.

... Sólo 3

Také šťastie v boji by každý chciet' mal,
keď jedinou ranou padne nepriateľov generál!
Rýchlo obrátilo sa nám garde
v tej veľkej krutej bitke pri Grunwalde.
Veliteľ leží na zemi na veky spiaci
a zrazu utekajú z boja všetci križiaci
a keďže stredovek nám akurát vrcholí,
tak tátó prehra ich trpko zabolí.

Čo sa ďalej dialo radšej počut' nechcete,
bitky nebývajú v tejto fáze zložité.
A keďže stredovek bol taký aký bol,
málokto prežil z rádu nemeckých rytierov.
Tisíce mužov leží mŕtvych na zemi.
Sláva víťazom, čest' porazeným!
Padlo tam mnoho urodzených hláv,
však slávu rytiera vydobil si Dobroslav.

... Sólo 1

No a tak pokračujme tam kde sme začali,
tam kde sa kedysi títo dvaja stretali.
Stretli sa znova pod lipou
ona mu bola navždy verná, on bol navždy s ňou
A bola svadba veľká otec bol kniežaťom
čo mu slávny rytier musel byť zaťom
a keďže stredovek nebol iba o more,
no tak zopár detí im už behá po dvore.

No a na záver by som chcel len malú bodku dať.
Ver mi, že nie je jedno za čo budeš bojovať!
Ak za šťastie detí, lásku žien tvoju vlast'
no tak to je krásny ciel!
Ak sa ženieš však za plným mešcom len,
či hlúpa pýcha je tvojou menou mien,
aj keď karty skvelé budú,
raz zasiahne ďa kopija osudu!

Na na na na na ...
(Svätopluk Hamaliar, 15-17.2.2016)